EMOTIONS

“Érzelmeket kifejező marionett bábuk”

Ref. 64001

akros

EDUCATIONAL purposes

ÉRZELMEKET KIFEJEZŐ MARIONETT BÁBUK

Ref. 64001

TARTALOM

A készlet **hat** (ebből 4 darab két-két különböző arckifejezésű) **kesztyűbábot** és egy **MP3 AUDIO ONLINE-t** tartalmaz, amelyen a **két mese** teljes hanganyaga (zene és párbeszédek) hallható. A AUDIO MP3 tartalmazza ezen kívül a mesék **szövegkönyvét,** egy **pedagógiai útmutatót** az érzelmek kifejezésére szolgáló **feladatokkal**, valamint **kifestőket**.
A mesék kesztyűbábokkal történő eljátszása során a gyerekek felfedezhetik és a későbbiekben könnyebben felismerhetik a különböző **érzelmeket**. Az egyes mesék hozzávetőleges hossza 10 perc. A AUDIO MP3 **többnyelvű**, így az idegennyelv-tanulást is segíti. A AUDIO MP3 segítségével a pedagógus egyszerűen és praktikusan, narráció nélkül előadhatja a meséket, elég, ha lejátssza a ONLINE AUDIO MP3-t és a szövegkönyvben található utasítások szerint mozgatja a bábokat.

AJÁNLOTT ÉLETKOR

3 éves kortól.

HASZNÁLATI UTASÍTÁS ÉS DÍSZLETEK

A szövegkönyvben olvasható valamennyi, a térre vonatkozó utasítás a színpadnak, illetve bábszínháznak háttal, arccal a közönség felé értendő.
A jobbról színre lépő, és jobb kézen viselt bábszereplők közötti párbeszédek a szövegkönyvben is a jobb oldalon olvashatók.

Ahhoz, hogy a bábjáték a lehető leghitelesebb legyen, a kesztyűbábok rögzítésére a következő technikát javasoljuk: hüvelykujját bújtassa a kesztyűbáb egyik kezébe, a középső és a mutatóujját a báb fejébe, a gyűrűsujját és a kisujját pedig a báb másik kezébe. A kesztyűbábok mozgatásával számtalan érzelem fejezhető ki, például:

- a báb a kezével tapsolhat, köszönthet vagy megsimogathat valakit/valamit, kifejezheti az örömét vagy (gyors mozdulatokkal) az izgatottságát, arcát a kezébe temetve sírhat stb.
- a fejmozgás alkalmas a beszéd, testhelyzet-változtatás stb. jelzésére
- a test ingatásával elutasítást fejezhet ki.

Javasoljuk, hogy behatóan tanulmányozza át mindegyik mese szövegkönyvét, majd figyelmesen hallgassa meg és a mese színpadra állítása előtt a kesztyűbábokkal próbálja el a AUDIO MP3-n található előadást.

A mesék természetesen a AUDIO MP3 lejátszása nélkül, csak a szöveg felolvasásával is előadhatók.

A „Lili és Buksi a vidámparkban" díszletei:

www.akroseducational.com

A díszlet végig változatlan. A háttérben vidámparki hangulatot idéző díszlet,a melyhez a következő motívumokat javasoljuk: bal oldalon egy körhinta, középen egy óriáskerék, és jobb oldalon egy pattogatottkukorica-árus.

A „Botocska felfedezi az érzelmeket" díszletei:
A díszlet végig változatlan. A háttérben napsütötte vidéki táj: egy mező néhány fával és bokorral, és egy vidéki házikóval.

ELMÉLETI BEVEZETÉS

A játék elsődleges célja, hogy a pedagógus az iskolai foglalkozások keretében fejleszthesse **az érzelmek felismerését célzó készségeket**.
A színek, számok, betűk stb. ismerete fontos, azonban érzelmeink megismerése és azonosítása legalább ennyire lényeges. Nevet adni valaminek, amit nem látunk, csak érzünk, rendkívül összetett feladat, hiszen a gyermeki logika szerint aminek nincs neve, az nem is létezik.
A társas léthez elengedhetetlen a saját és mások érzéseinek felismerése és átélése.

Az érzelmek széles skálájából a következőket tartottuk a legfontosabbaknak: öröm, szomorúság, méreg, meglepetés, félelem és szégyen. Az ábrák alapján még a legkisebb gyermekek is könnyedén beazonosíthatják az érzelmeket.

ÉRZELMEK	*ÁBRÁZOLÁS*
öröm	Nap
szomorúság	Esőfelhő
méreg	Villám
meglepetés	Ajándék
félelem	Kísértet
szégyen	Nap felhős égen

AZ ÉRZELMEK SZÓBELI KIFEJEZÉSÉT FEJLESZTŐ FELADATOK

A szövegkönyv végén szerepelnek az egyes érzelmeket ábrázoló kártyák, amelyek a javasolt feladatok végrehajtásához nyújtanak segítséget. Javasoljuk, hogy felnagyítva fénymásolja le őket a könnyebb használhatóság érdekében.

1. Egy rajz – egy érzelem

a) Mutassuk fel egyenként a képes kártyákat, és társítsuk a megfelelő kesztyűbábot hozzájuk! A tanulók feladata, hogy kitalálják, melyik mit jelent. Például az „ajándék" kártyát társítsuk a meglepett arcú kesztyűbábhoz, amelynek ruháján egy ajándék képe látható.
b) A kártyákat a képes oldalukkal felfelé terítsük ki az asztalra. Minden tanuló választ egyet, majd a társuk eljátssza a rajta szereplő érzelmet.

2. Egy mondat – egy érzelem
1. nehézségi fokozat

www.akroseducational.com

A pedagógus úgy olvassa fel a mondatokat, hogy **arckifejezése a szóban forgó érzelmet tükrözi**. Az alábbi kérdésekre (*„Vajon mit érez, aki azt mondja, hogy…?”)* a tanulók az adott szituációnak megfelelően felelgetnek (örül, szomorú stb.).

2. nehézségi fokozat

A pedagógus **kifejezéstelen arccal** olvassa fel a mondatokat, és a tanulók így próbálnak meg válaszolni a kérdésre (örül, szomorú stb.).

Vajon mit érez, aki azt mondja, hogy…

1. „A legjobb barátom ma este nálunk alszik”(öröm)
2. „Tönkrement a kedvenc játékom” (szomorúság)
3. „A testvérem megette az uzsonnámat” (méreg)
4. „Kipukkadt a lufim” (meglepetés)
5. „Rámvicsorított és megugatott egy kutya”(félelem)
6. „Kilyukadt a nadrágom, és kilátszik a bugyim” (szégyen)
7. „Szülinapom van” (öröm)
8. „Otthon kiment az áram, az orromig sem látok” (félelem)
9. „Az egyik lány az osztályból adott egy puszit” (szégyen)
10. „Megdicsért a tanító néni” (öröm)
11. „Rajtakaptak, amint éppen kihúztam a tanító néni asztalának fiókját” (meglepetés)
12. „A barátom/barátnőm nem áll szóba velem” (szomorúság)
13. „Elpusztult a kis kedvencem” (szomorúság)
14. „Szülinapi zsúrra megyek” (öröm)
15. „Befurakodtak elém a sorba”(méreg)
16. „Elhagytam a hátizsákomat” (félelem)
17. „Csikiznek” (öröm)
18. „Nem mehetek ki játszani” (szomorúság)
19. „Az egyik barátom elgáncsolt” (mérges)
20. „Ajándékot kaptam, pedig nincs is szülinapom” (meglepetés)
21. „Otthon egyedül mentem fel az emeletre, de közben kialudt a lámpa” (félelem)
22. „Megcsúsztam egy banánhéjon, és mindenki rajtam nevetett” (szégyen)

3. Egy szereplő – egy kérdés

A pedagógus felmutatja az egyik bábot, elnevezi, de a nevet alkalmanként változtatja, hogy a tanulók újabb és újabb történeteket találhassanak ki hozzá.

1. nehézségi fokozat

A báb felmutatásakor a következő kérdést tegyük fel:
„Miért lett … (pl. Zoli) ilyen szomorú?”
A tanulók kitalálnak egy történetet a szóban forgó érzelemhez.

2. nehézségi fokozat

A báb felmutatásakor a következő kérdést tegyük fel:
"Mi történt … (Katival)?"
A tanulók beazonosítják a kérdéses érzelmet, és kitalálnak hozzá egy történetet.

www.akroseducational.com

HU

Botocska felfedezi az érzelmeket

Bal kéz:	**Jobb kéz:**
BOTOCSKA	LILI (RÓZSASZÍNBEN): vidám/szomorú
	DÖME (PIROSBAN): mérges/vidám
	PETI (KÉKBEN): ijedt/szégyelli magát
	KUTYA

ELSŐ JELENET

Bal kéz	***Jobb kéz***
BOTOCSKA	LILI (rózsaszínben)

(BOTOCSKÁT bemutató zene)
(Leeresztett függöny előtt, a színpad bal oldalán színre lép BOTOCSKA, és megáll a színpad közepén)

BOTOCSKA: Szervusztok, gyerekek! (*interakció)* Mi újság? Mindenki jól van?
Ma az otthonomról, Ágfalváról szeretnék mesélni Nektek. Ágfalván mindig történik valami. Ott éldegélünk a szüleimmel és a testvéreimmel. Van sok barátom is, akikkel mindenféle csudaklassz és csudahasznos dolgot készítünk: ajtókat, ablakokat, bútorokat, kanalakat, játékokat… szóval bármit, ami csak az eszünkbe jut!
Nagyon szeretek Ágfalván lakni! Ott mindig hétágra süt a Nap, a fű zöld, és a fák mind az égig érnek! Mindenki kedvesen köszön, hisz tudjátok: aki bottal köszön, annak doronggal felelnek! Mivel nem félek a sötétben, a szüleim büszkén mondogatják: „Téged aztán kemény fából faragtak, Botocska!" és ilyenkor nagyon örülök! Hasonlítok a Papámra, erre azt mondják: „Nem esett az alma messze a fájától!" Ha rosszalkodok, vagy valami butaságot csinálok, megszidnak: „Ejnye, Botocska, most aztán rossz fát tettél a tűzre!"
Amikor ezeket hallom, valami furcsát érzek itt belül. De valamit sehogy sem értek. A családom és a barátaim mindig „fapofát" vágnak, és semmi, de semmi nem látszik meg az arcukon abból, amit éreznek!
Így elhatároztam, hogy nekivágok a nagyvilágnak, hogy megtudjam: máshol is így van-e ez. Azt hallottam, hogy Emberföldje lakóinak minden az arcára van írva … akarom mondani, minden, amit éreznek, kiül az arcukra.
Nos hát, gyerekek – irány a Nagyvilág!

(A függöny dobpergés közepette kinyílik, és BOTOCSKA hirtelen Emberföldén találja magát; a háttérben hatalmas mező.)
(Halkan, kicsit félénken a közönség felé fordul, és így szól)

BOTOCSKA: Hát itt volnék! Nagyon kíváncsi vagyok, hogy mi vár itt rám! Őszinte leszek Hozzátok: fogalmam sincs, hogyan találjak meg valamit, amiről azt sem tudom, hogy' néz ki...

LILI: *(sopánkodva)* Micsoda balszerencse! A ruhácskám beakadt egy ágba, és most emiatt, elkések az iskolából! Íííí! *(a kislány megpróbálja kiszabadítani a szoknyáját, de sikertelenül)*

BOTOCSKA: (*Diszkréten köhintve)* Köhöm-köhöm.....Szia! A nevem Botocska. Hát veled meg mi történt? Segíthetek valamiben?

LILI: (*szomorúan*) Szia Botocska! A nevem Lili, és ha már így kérdezed, az történt, hogy beakadt a ruhám, és moccanni sem tudok! Emiatt el fogok elkésni a suliból! Azért szomorkodom, mert egyedül nem tudom kiszabadítani magam.

BOTOCSKA: Én segítek neked! Húzzuk együtt, meglátod, sikerülni fog! De kérlek, segíts, egyedül nem megy! Akkor háromra: eeegy, keeettő, hááá…rom! (*BOTOCSKA kiszabadítja Lili szoknyáját).*

(Háttérzene, majd Lili bábfigurája megfordulva a mosolygós arcát mutatja a közönség felé)

LILI: (*örül)* Sikerült! Nagyon köszönöm, Botocska! Jaj de jó! ... Most már nem kések el az iskolából, és a tanító nénitől megint sok hasznos dolgot tanulunk a barátaimmal!

BOTOCSKA: Remek! Hát én akkor indulok is tovább. Még sok felfedeznivaló vár rám! Nagyon örülök, hogy megismerhettelek, Lili! Sok szerencsét! Szia!

LILI: (*örül*) Neked is sok szerencsét, Botocska! *(A kislány jobbra el)*

MÁSODIK JELENET

Bal kéz	*Jobb kéz*
BOTOCSKA	DÖME (piros)

BOTOCSKA: Lássuk csak, hátha újabb barátokat is találok!... (*Megáll és a közönség felé fordul, interakció*) Hűha! De sokan vagytok! Mit csináltok itt?

BOTOCSKA: Jaj! Amúgy szia, Botocska vagyok. (*DÖMÉRE néz*) Hát te meg mért ücsörögsz itt?
DÖME: (*mérgesen*) (*gúnyosan BOTOCSKA iménti szavait utánozza)* „Szia! Botocska vagyok!", „Szia! Botocska vagyok!"
BOTOCSKA: Téged is Botocskának hívnak, mint engem?
DÖME: (*mérgesen*) Neeeem, az én nevem Döme, de most nincs kedvem beszélgetni, mert mérges vagyok.
BOTOCSKA Jól van, no… Hát ez a sok ember mit bámul vajon? Tudod, én Ágfalváról jövök, és ott sosem láttam ilyesmit.
DÖME: (*mérgesen felkiált)* Mégis mit gondolsz? *(A közönségre mutat)* Most van a „Ki dobja messzebbre?" verseny.
BOTOCSKA: Tessék?
DÖME: (*mérgesen*) Igen, el kell hajítani egy botot, és az nyer, akié a legmesszebbre repül.
BOTOCSKA: Ááá, már értem! De azt még mindig nem értem, hogy miért vágsz ilyen arcot?
DÖME: (*mérgesen*) Mondtam már: mérges vagyok!
BOTOCSKA: Az meg mit jelent?
DÖME: (*mérgesen*) Hát azt, hogy dühös, bosszús, haragos vagyok...
BOTOCSKA: És miért érzel így?
DÖME: (*mérgesen*) Mert mindjárt én következem a versenyben. Egész évben a kertben gyakoroltam, de eltörött a botom, és most nincs mivel dobnom. Te hogy éreznéd magad, ha csak egy hajszál választana el a céltól, de kiderülne, hogy nem vehetsz részt a versenyben?
BOTOCSKA: Nem is tudom, még sosem éreztem így, de biztos nem lehet valami kellemes érzés. Ha szeretnéd, szívesen segítek neked. Dobj el engem, jó? Én leszek a te új botod!
DÖME: (mérgesen) Áááá, hagyjuk, úgysem sikerül.

(BOTOCSKA odamegy Döméhez, és megsimogatja a fejét)

BOTOCSKA: Na, ne legyél ilyen borúlátó! Honnan veszed, hogy nem fog sikerülni?
DÖME: (*mérgesen*) Hát jó, végül is nincs veszítenivalóm. És akkor legalább végre békén hagysz.

DÖME: (*Örül*) Hurrá! Én dobtam a legmesszebbre! Remek! Jaj de örülök!

(BOTOCSKA balról visszatér a színre).

BOTOCSKA: Óóóóriási, Döme! Végre repülteeeeeem! Egyszerűen csodálatos volt!... Köszönöm, barátom!

HARMADIK JELENET

Bal kéz	*Jobb kéz*
BOTOCSKA	PETI (kék) KUTYA

(Kutyaugatás hallatszik, jobbról megjelenik egy kisfiú, reszket, és mozdulatlanul megáll a színpad közepén)

BOTOCSKA: (*interakció*) Hát ezzel a kisfiúval meg mi történt? Örül? Megsértődött? Szomorú? Vagy talán…. fél? Kitől? A kutyától?... Hát akkor segítek neki!
PETI: Szia! Hát te ki vagy? Nem segítenél nekem?
BOTOCSKA: Dehogynem. Én vagyok a te új barátod, Botocska. Megmutatom neked, hogy lehetne rávenni a kutyát, hogy kövessen engem!
PETI: Juj, akkor én már itt sem vagyok! Látni se bírom! Úúúúgy félek ettől a kutyától…

(Peti jobbra el. Továbbra is kutyaugatás hallatszik)

BOTOCSKA: Gyere ide, kutyuli! Nézd csak! *(a közönségre néz*) Biztos vagyok benne, hogy a kutyák szeretnek bottal játszani.

PETI: *(Félve*) *(interakció)* Elment már a kutya? Nem akarom látni se! Botocska egy igazi barát! Megszabadított a kutyától!

(BOTOCSKA balról be)

BOTOCSKA: *(A kisfiúra néz, aki továbbra is mozdulatlanul áll*) Nyugodj meg! A kutyus csak játszani akart!

*(a bábot megfordítva **PETI** arcát szégyenpír futja el)*

PETI: (*szégyelli magát*) Nahát! De buta vagyok! Én meg hogy féltem! Nagyon köszönöm, nem is gondoltam volna, hogy a kutyus csak játszani akar!... Most már nagyon szégyellem magam, hogy ilyen ijedős voltam. Az az igazság, hogy a félelem egyszerűen megbénított, és mozdulni sem tudtam. Bár ha szaladni kezdtem volna, az még rosszabb lett volna.

BOTOCSKA: Látod? Először én is megijedtem, de a félelmem nyomban elszállt, amikor megláttam, hogy a kutyus hátat fordít nekem, és üldözőbe vesz egy pillangót. Viszont nagyon érdekes, hogyan változott az arckifejezésed: egészen elpirultál. Ezt úgy hóvoid, hogy „szégyelled" magad? Nahát! Mennyit tanulok az érzelmekről!

PETI: (*szégyelli magát*) Nagyon szépen köszönöm, hogy megtanítottál arra, hogy csak azért, mert nem ismerünk valamit, nem feltétlenül kell félni tőle. Például már nem is félek a kutyustól, akár játszani is mehetünk! Ő lehetne az új kis barátom! Megyek, és megkeresem. Sziaaaa!

(BOTOCSKA a közönségre néz)

BOTOCSKA: Szó mi szó, Emberföldjén nagyon sokféle érzelmet fedeztem fel: örömet, bánatot, haragot, félelmet és szégyent. Azt hiszem, elmondhatom, hogy az ország lakói nagyon é-r-z-e-l-e-m-g-a-z-d-a-g életet élnek, én pedig nem vagyok ehhez hozzászokva... Úúúúgy elfáradtam! Haza is megyek a családomhoz meg a barátaimhoz és elmesélem nekik, micsoda kalandokba keveredtem! (*interakció)* A közeli viszontlátásra, barátaim!

(Függöny össze)

VÉGE

HU

Lili és Buksi a vidámparkban

Bal kéz:

BUKSI (KUTYA)

DÖME (PIROSBAN): mérges/vidám

LILI (RÓZSASZÍNBEN): vidám/szomorú

PETI (KÉKBEN): ijedt/szégyelli magát

Jobb kéz:

LILI (RÓZSASZÍNBEN): vidám/szomorú

PANNI (ZÖLDBEN): meglepett/örül

PETI (KÉKBEN): ijedt/szégyelli magát

ELSŐ JELENET

Bal kéz	*Jobb kéz*
BUKSI (kutya)	LILI (rózsaszín)

(Intró gyanánt lágy zene szól. BUKSI balról be, a függöny mögötte egyelőre összezárva)

BUKSI: Szervusztok, gyerekek! (*interakció)* A nevem Buksi, én vagyok Lili kedvenc plüsskutyusa. Lili mindenhová magával visz: a suliba, a doktor bácsihoz, nyaralni… Ha megijed valamitől, mindig magához szorít, mint a múltkor, amikor azt a naaaaaaaagyon félelmetes filmet néztük.
Esténként mindig az ágya lábánál alszom. Csak velem érzi magát biztonságban. Lilinek nagyon sok barátja van, és amikor együtt játszanak, én egy kényelmes fotelban, vagy az ágyán pihenek… mondjuk néhányszor az is előfordul, hogy a földön... de mindig értem jön.
Nagyon sok izgalmas dolog történik ám velünk! Elmeséljem nektek a legutóbbi vidámparki kalandunkat? Na jóóóó…

(Vidámparki hangulatot idéző hangzavar, körhinta zenéje, stb. A díszlet, mint a mellékletben javasolt. BUKSI hirtelen eltűnik a függönyök között, mintha megrántották volna a nyakán a pórázt, majd a függöny szétnyílik)
(LILI és BUKSI jobbról be: a jobb kézen LILI bábja, amint a bal kézre húzott BUKSIT fogja)

LILI: *(örül*) Jaj, úúúgy szeretnék felülni a körhintára, Buksi! (*LILI ugrándozik örömében)* Egyszerre vagyok türelmetlen és nagyon izgatott! *(Lili majd' kibújik a bőréből örömében)*
***(Hang a színfalak mögül:** „Kérem a jegyeket!")*
LILI: *(örül*) Tessék itt van! *(LILI és BUKSI jobbra el)*

(Körhinta zenéje a háttérben)

MÁSODIK JELENET

Bal kéz	*Jobb kéz*
DÖME (piros) LILI (rózsaszín)	PANNI (zöld) PETI (kék)

(*DÖME és PANNI egyszerre be, egyikük az egyik, másikuk a másik oldalról)*

PANNI*: (meglepett*) Nézd csak, Döme, Lili körhintázik! Ott, a piros lovacskán! Látod? *(örül, hangosan*) Szia, Liliiiii! (*meglepett)* Láttad, milyen gyorsan forog a körhinta? Azt a mindenit!
DÖME: (*mérges*) Igen, de biztosan nagyon fél odafenn!
PANNI: (*meglepett*) Nem hiszem, Lili nagyon bátor ám! Viszont beléd meg mi ütött, Döme?
DÖME: (*mérges)* Nagyon, de nagyon mérges vagyok!
PANNI: (*meglepett)* Hát az meg hogy lehet? Hogy lehet valaki mérges a vidámparkban?
DÖME: (*mérges)* Az anyukám nem akar vattacukrot venni nekem, mert azt mondja, hogy nem tesz jót a fogaknak.

(A háttérben az anya hangja hallatszik: „Gyere, Döme, a húgod dodzsemezni szeretne!”)

DÖME: (*mérges)* Szia, Panni, mennem kell. Lássuk mit akar az anyukám már megint. *(Balra el)*

(PANNI bábját megfordítjuk)

PANNI: *(örül*) Szia, Döme! ... *(a közönségre néz*). Én megvárom Lilit, és megkérdezem tőle, milyen volt a körhintán. Utána én is fel akarok szállni rá! Micsoda izgalom!

(Zene 7¨)

(LILI – boldog arcát mutatva, kiskutyája nélkül, balról be)

LILI*: (örül*) Panni! Ez egyszerűen fantasztikus volt! A körhinta nagyon gyorsan forgott, és az én lovacskám repült a legmagasabbra! Ha te is fel akarsz szállni, mindenképpen a piros lovacskára ülj!

PANNI: *(örül*) De nekem a zöld jobban tetszik!

LILI*: (örül*) Na, jó, a zöld is aranyos, de biztosan nem száll olyan magasra, mint a piros!

(LILI és PANNI bábját jobbra fordítjuk, hang kívülről)

*(**Hang kívülről:** „*Panni, te jössz!”)

PANNI*: (örül*) Jaj, de jó! Én következem! Mindjárt jövök! *(jobbra el)*

LILI*: (örül*) Szia, Panni!

(LILI bábját megfordítjuk)

LILI: *(szomorú*) És Buksi? Hol az én kiskutyám? (a közönséghez fordul) Nem láttátok véletlenül?

(*Zene 5¨)*

(PETI jobbról be, ijedten)

PETI*: (ijedt*) Szia Lili! Képzeld, úgy, de úgy megijedtem a szellemvasúton! Teeeeeljesen sötét volt odabenn! És egyszer csak, váratlanul … előbukkant egy boszorkány, és a fejemre suhintott a seprűjével! (*Egyenesen Lilire néz)* Valami baj van? (*interakció)* Ugye, hogy Lilivel valami történt, gyerekek? Mi történt?

LILI*: (szomorú)* Elvesztettem Buksit!!! Jaj nekem! Nélküle aludni sem tudok!

PETI: (*ijedt*) Jól van, na, gyere csak velem. Majd én segítek megkeresni! Együtt biztosan megtaláljuk! (*Mind a ketten balra el*)

(*Zene 15¨)*

HARMADIK JELENET

Bal kéz	***Jobb kéz***
DÖME (piros) LILI (rózsaszín)	PANNI (zöld) BUKSIVAL PETI (kék)

(PANNI – meglepett arccal – BUKSIT, a kutyát hozza jobbról, DÖME – nevető arccal – balról be)

PANNI: (*meglepett*) Döme, nézd csak, ezt a kutyust találtam a körhintánál! Hát nem aranyos?

DÖME: (*boldog*) Ismerős valahonnan! … Hééé, ez nem Buksi, Lili kutyája?

PANNI: (*meglepett*) Lehet, hogy igazad van. Megyek megkeresem Lilit, és megkérdezem.

DÖME: (*boldog*) Várj csak, megkérdezem anyut, hogy elenged-e engem is!...

(*Mindketten jobbra el*)

(*Vidámparki zene)*

(Egyszerre balról be: LILI – szomorú arccal – és PETI – ijedt arccal)

PETI: (*ijedt*) Ne aggódj, Lili! Meglátod, Buksi hamarosan előkerül! De most menjünk, mert mindjárt beesteledik, mindenki hazamegy a vidámparkból, és én úúúgy félek!

LILI: (*szomorú)* Már mindenhol kerestük, de sehol sem találom! (*reszket)*. Mihez kezdek én BUKSI nélkül?

PETI: (*ijedt*) Lehet, hogy beesett a lovacskák közé vagy máshol hagytad véletlenül. Meg aztán minden takarító néninek szóltunk, hogy ha megtalálják, vigyázzanak rá. De ha végképp nem találják, legfeljebb veszel egy másikat…

LILI: (*szomorú*) Neeem! Buksi he-lyet-te-sít-he-tet-len! Biztos valaki megtalálta és hazavitte! (sír) Soha soha többet nem látom viszont!

PETI: (*átöleli*) Ne sírj, Lili! Biztosan előkerül! Majd csinálunk plakátokat, és mindenhová kiragasztjuk a városban! Van fényképed Buksiról?

LILI: (*zokogva*) Persze, hogy van!...

PETI: (*ijedt*) Gyere, menjünk haza, elkészítjük a plakátokat, és mindenhova kiragasztjuk!

(LILI és PETI jobbra el)

(*Zene* 5¨)

NEGYEDIK JELENET

Bal kéz	***Jobb kéz***
DÖME (piros) BUKSIVAL	LILI (rózsaszín)

(*DÖME BUKSIVAl balról be)*

DÖME: *(boldog*) Mintha Lili hangját hallottam volna! Panni nálam hagyta a kutyust, hogy ha találkozom Lilivel, vissza tudjam adni neki. (*interakció)* Gyerekek! Nem láttátok Lilit? Segítenétek nekem? Hívjuk együtt! Addig ideteszem Buksit, jó? Hát akkor, háromra: eeeegy … keeeettőő … hááááárom: Liliiiiiiiiii! Liliiiiiii!

(DÖME bábját megfordítjuk)

(*LILI – szomorú arccal – jobból be)*

DÖME: (*mérges*) Lili! Végre megtaláltalak! Panni meg én már az egész vidámparkot tűvé tettük utánad! Miattad még a kedvenc esti mesémet is lekéstem!

LILI (*szomorú*): Ne légy ilyen, Döme! Elvesztettem Buksit… Most hazamegyek, és csinálok néhány plakátot, hátha valaki megtalálta. Peti már vár.

(*Egyre csak sírva, jobbra el)*

DÖME: (*mérges*) Lili! Gyere vissza! Ne légy már ilyen bőgőmasina! Nézz csak ide!

(*LILI – szomorú arccal – jobbról be, de amikor meglátja BUKSIT, azonnal felderül az arca)*

LILI: (*örül*) Jéééééé! Mit látnak szemeim? *(Odamegy BUKSIHOZ*) Buksi!! Jaj, de örülök, hogy látlak! *(Cuppanós puszit nyom a fejére)* „Cupp-cupp-cupp" Döme! Nagyon köszönöm! Hol találtad meg?

DÖME: (*mérges*) Igazából Panni találta meg a körhintánál. Leesett, és amikor megmutatta nekem, azonnal felismertem hogy ő a te kutyád.

LILI: (*örül*) Nem is tudod, hogy Buksi milyen fontos nekem! Naaaa, ne legyél már ilyen morci! Hálám jeléül holnap csapunk egy kis mulatságot otthon, és meghívlak téged meg Pannit is!

(DÖME bábját megfordítjuk)

DÖME: *(boldog*) Hű, ez aztán a klassz ötlet!

(Mindhárman egyszerre el)

(*Zene 15¨)*

HU

ÖTÖDIK JELENET

Bal kéz	*Jobb kéz*
PETI (kék) BUKSI (kutya)	LILI (rózsaszín)

(LILI – örül – jobbról, és PETI – ijedt – balról be)

PETI: (*ijedt)* Lili, gyorsan meg kell csinálnunk a plakátokat! Szegény Buksi biztos nagyon fél egyedül a sötét vidámparkban. Én is félek!…

LILI: (*örül)* Ne aggódj! Képzeld, Döme és Panni megtalálta Buksit, épen, egészségesen, és már haza is vittem!

PETI: (*ijedt)* Akkor most biztosan nagyon örülsz, igaz?

LILI: (*örül)* Igen! De neked is meg szeretném köszönni, hogy annyit segítettél, vigasztaltál. Igazi barát vagy, akire jóban-rosszban számíthatok!… CUPPPPPP!

(*LILI odamegy PETIHEZ és puszit ad neki. PETI arcát megfordítjuk: elpirul)*

PETI: (*szégyelli magát)* Még sosem kaptam tőled puszit, Lili!

LILI: (nevet) Ha-ha-ha-ha-ha! Azt még nem is mondtam, hogy Buksi megtalálásának örömére holnap egy kis mulatságot rendezek, és téged is szeretettel látlak! (*interakció)* És persze titeket is, gyerekek! Van kedvetek eljönni?

(Függöny össze)
(Zene 5¨)

(BUKSI színre lép, a függönyök közül)
BUKSI: Na? Hogy tetszett, gyerekek? Jó kis kalandba keveredtünk a vidámparkban, mi? Legközelebb mást mesélek Liliről és a barátairól. A legközelebbi viszontlátásig! Sziasztoooook!
(*BUKSI a függönyök között hátra el)*
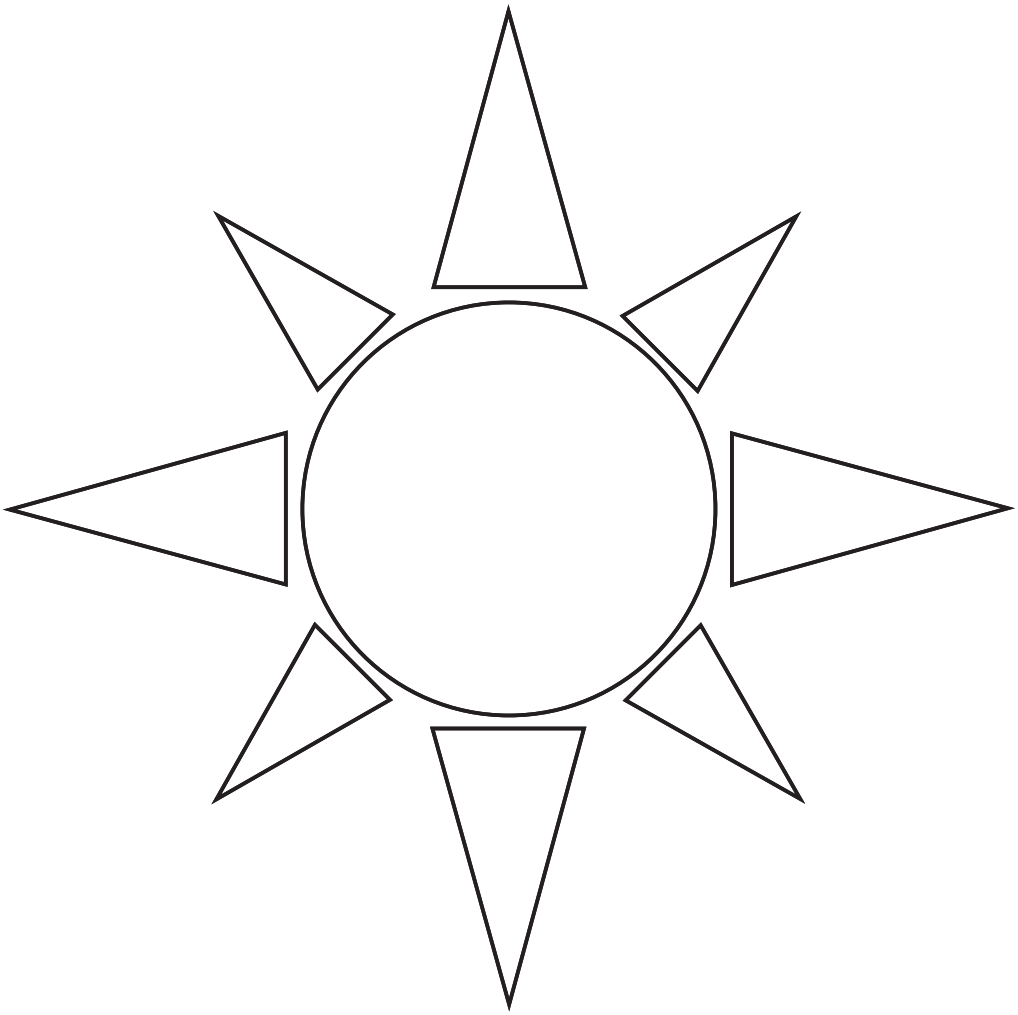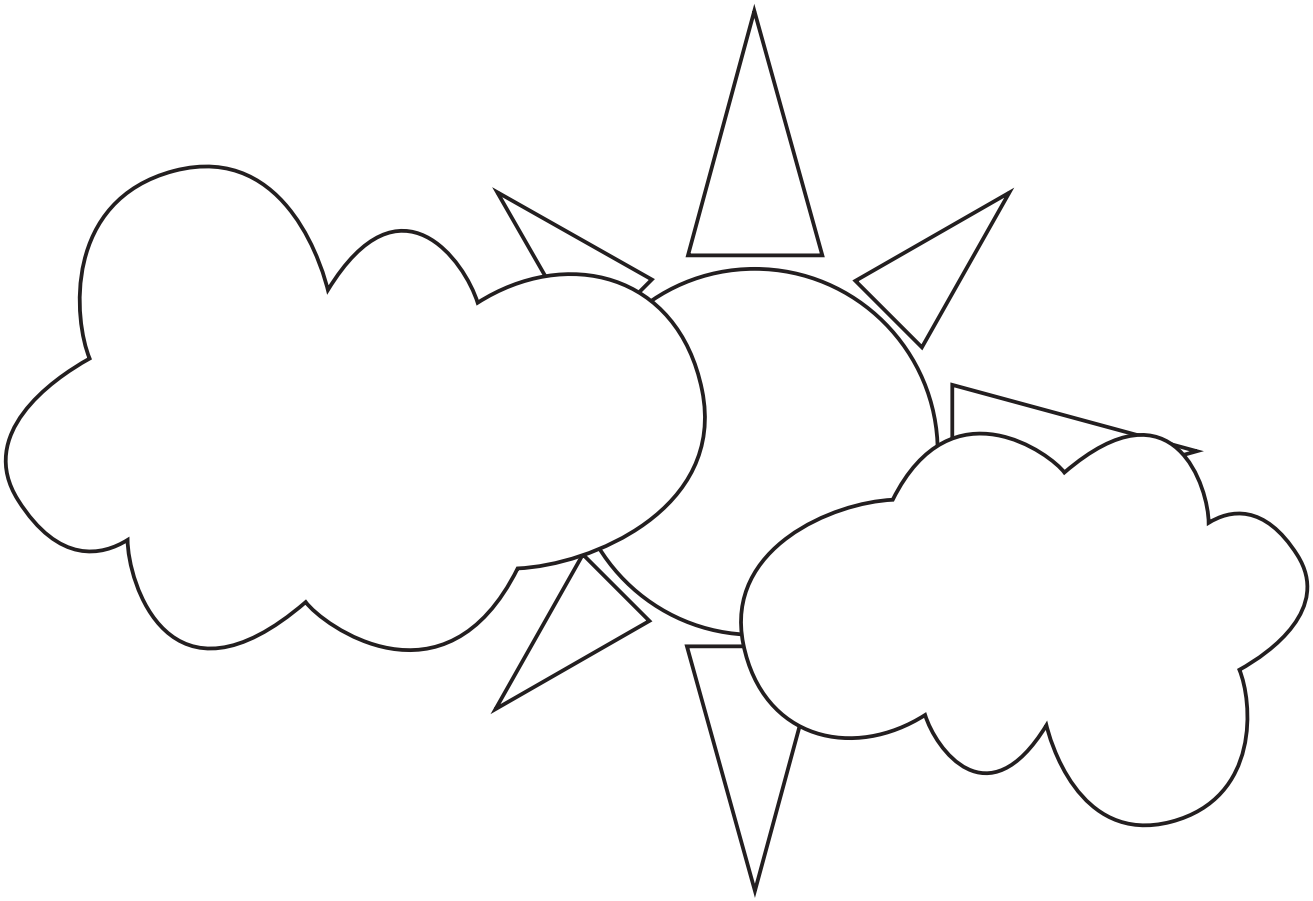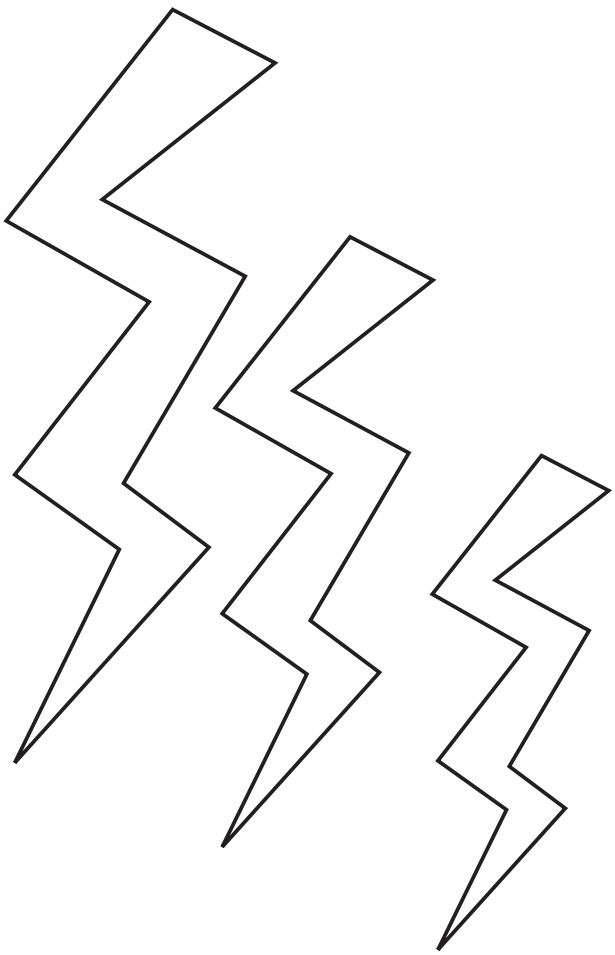
VÉGE